

men, at det offentlige frafalder panteretten uden fuld dækning for lånet. Dette er primært i situationer, hvor tvangsauktion er en nærliggende risiko.

Den enkelte kommune forestår udbetalingen m.v. af boligydelseslån. Kommunen står som kreditor, uanset at provenuet ved indfrielse af lånene fuldt ud tilfalder statskassen.

For at varetage statskassens interesser optimalt foreslås det, at der i boligstøtteleven indsættes en bestemmelse, hvorefter den enkelte kommune i visse situationer straks skal give meddelelse til Hypotekbanken. Dette gælder, hvor kommunen bliver anmodet om at frafalde panteretten uden fuld dækning for det ydede lån, eller hvor ejendommen begæres på tvangsauktion.

Det foreslås, at Hypotekbanken gives en udtrykkelig hjemmel til i de pågældende situationer at varetage såvel kommunens som statens interesser. Hensigten er, at banken vurderer, dels om der i det enkelte tilfælde kan gives helt eller delvist afkald på pantessikkerhed i forbindelse med salg i fri handel, dels om der vil være en økonomisk fordel ved, at staten køber en ejendom på tvangsauktion og videre-sælger ejendommen for derved i højere grad at sikre tilbagebetaling af boligydelseslån.

Hypotekbanken har gennem sin administration af udlån til bl.a. landbrug og boliglån opbygget en ekspertise i håndtering af nødlidende lån. Denne håndtering giver mulighed for, at statskassens tab på boligydelseslån minimeres.

Hypotekbanken foretager de fornødne undersøgelser af pantets sikkerhed og undersøger muligheden for at opnå hel eller delvis dækning for lånet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Hypotekbanken forestår alle fremtidige forhandlinger om et frivilligt salg af ejendommen eller sagsbehandlingen ved et salg på tvangsauktion.

Hypotekbanken søger i nødvendigt omfang for at indhente transport af kommunens kreditorrettigheder for lånet og søger herefter for sædvanlige denunciationer m.m.

Til nr. 11

Ved den foreslåede tilføjelse til § 55 fastslås direkte i lovteksten, at pligten til at yde lån efter §§ 56-57 til husstande med indkomster under den deri fastsatte grænse, påhviler den kommune, hvori boligen ligger. Pligten påhviler dog fraflytningskommunen, hvis ansøgeren har måttet flytte på grund af sanering eller byfornyelse. Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende praksis.

Tilføjelsen gælder tilsvarende reglerne i lovens kapitel 11 om beboerindskudslån til flygtninge, som følge af henvisninger fra kapitel 11 til § 55.

Til nr. 12

Det foreslås, at kun den kommune, hvori en bolig er beliggende, kan yde frivilligt beboerindskudslån til en lejer, der ønsker at flytte ind i boligen.

Frivillige lån efter § 59 kan ydes til husstande, hvis indkomst overstiger den indkomstgrænse, der i §§ 56-57 er fastsat for berettigelse til beboerindskudslån – et såkaldt »pligtlån«.

Ved forslaget imødegås den kritik, der har været rejst af, at kommuner i nogle tilfælde har ydet frivillige beboerindskudslån til, at bl.a. økonomisk og socialt dårligt stillede personer har kunnet flytte til en anden kommune, uden at tilflytningskommunen har haft indflydelse på, om beboerindskudslån skulle ydes.

Efter forslaget vil fraflytningskommunen som hidtil – på samme måde som over for beboere, der i forvejen bor i kommunen – skulle tage stilling til ansøgninger om lån ud fra de kriterier, der anvendes i den pågældende kommune.

Det er frit for den enkelte kommune, om frivillige lån overhovedet ydes i kommunen og i givet fald på hvilke vilkår. Lån skal imidlertid ydes efter generelle kriterier fastsat i overensstemmelse med de forvaltningsretlige grundsætninger. En kommune vil, herunder ud fra lighedsgrundsætningen, skulle anvende samme kriterier for tilflyttere som over for personer, der hidtil har boet i kommunen.

I tilfælde, hvor lejeren er flyttet på grund af sanering eller byfornyelse, foreslås, at også fraflytningskommunen skal have adgang til at yde frivillige lån. Denne ordning stemmer overens med, at det i sådanne situationer er fraflytningskommunen, der skal yde pligtlån, jf. bemærkningerne til nr. 11.

Til nr. 13 og 16

Det foreslås, at den personkreds, der efter boligstøtteleuens § 65 er omfattet af lovens kapitel om beboerindskudslån til flygtninge, udvides således, at den kommer til at svare til den personkreds, hvortil statsrefusion ydes efter flygtningebestemmelsen i lovens § 75, stk. 2, og at personkredsen i begge bestemmelser bliver sammenfaldende med den personkreds, der er omfattet af bistandslovens § 134 a, stk. 1-8.

Samtidig foreslås ved § 65, nr. 9, at begge bestemmelser udvides, så de omfatter flygtninge, der har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, efter at have fået afslag på asyl efter udlændingelovens § 7.

Ved den foreslåede formulering af boligstøtteleuens § 65, nr. 9, omfattes dels personer med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5,